

17+

NEMÁ ZÁUJEM? VEĎ ON ZMENÍ NÁZOR!

LOV

ELLE KENNEDYOVÁ

YOLi

ELLE KENNEDYOVÁ

LOV

Preložila Klára Kruteková

YOLi

Elle Kennedy
THE CHASE

Copyright © 2018. THE CHASE by Elle Kennedy

Translation © 2021 by Klára Kruteková

Slovak edition © 2021 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-8132-5

1

Summer

„To má byť vtip?“ V nemom úžase som civela na päťicu dievčat, ktoré si dovolili súdiť ma. Líšili sa od seba farbou vlasov, pleti aj očí, a predsa sa podobali ako vajce vajcu. Tváрили sa totiž úplne rovnako. Všetky sa uškŕňali a hľadeli na mňa s falošným súcitom, akoby ich tá novinka skutočne zdrvila.

Ha. Očividne si to užívali.

„Prepáč, Summer, nijaký vtip,“ lútosťivo sa usmiala Kaya. „Ako Výbor pre zachovanie štandardov berieme reputáciu Kappa Beta Nu veľmi vážne. Dnes ráno sa k nám dostali informácie od národného vedenia...“

„Nehovor! Tak informácie? Prišiel vám telegram?“

„Nie, e-mail,“ odvetila, môj sarkazmus vôbec nepostrehla. Prehodila si lesklé vlasy cez plece. „A v ňom nám pripomenuli, že každá členka tohto sesterstva musí dodržiavať stanovené štandardy správania, inak prídeme o svoje dobré postavenie.“

„A my si ho *musíme* udržať,“ zapíšťala Bianca s prosebným pohľadom. Z týchto piatich kráv vyzerala najbystrejšia.

„Hlavne po tom, čo sa stalo Daphne Kettlemanovej,“ dodala. To meno mi nič nehovorilo.

Premohla ma zvedavosť. „Čo sa stalo Daphne Kettlemanovej?“

„Otrava alkoholom,“ ozvala sa ďalšia z nich – myslím, že sa volá Hailey. Stlmila hlas a kradmo sa poobzerala okolo seba, akoby sa v starožitnom nábytku v obývačke Kappy skrývali ploštice.

„Výplach žalúdka ju neminul," dodalo bezmenné dievča veselo. Akoby ho pobavilo, že Daphne Kettlemanová takmer zomrela.

Kaya prísne zakročila: „Dost' o Daphne. Nemala si ju ani spomínať, Coral..."

Coral! Jasně. Tak sa volá. Znelo to rovnako hlúpo ako pred pätnásťimi minútami, keď sa mi predstavila.

„O Daphne sa v tomto dome nehovorí," vysvetlila mi Kaya.

Ježiši. Jeden hlúpy výplach žalúdka a ony urobia z Daphne Vol-demorta? Kappa Beta Nu má na Briarskej očividne oveľa prísnejšie pravidlá než na Browne.

O tom svedčí aj to, že ma vykopli, skôr ako som sa stihla nastahovať.

„Neber to osobne," pokračovala Kaya s falošným úsmevom. „Reputácia je pre nás veľmi dôležitá, a hoci si potomok..."

„Potomok prezidentky," podotkla som. *A máš to, Kaya!* Moja mama bola v treťom a štvrtom ročníku prezidentkou Kappy, rovnako aj stará mama. Heywardovské ženy a Kappa Beta Nu patria k sebe ako brušné svaly a Hemsworthovci.

„Potomok," zopakovala, „no my sa týchto rodových väzieb už nedržíme tak striktné ako kedysi."

Rodové väzby? Kto používa takéto slová? Čo pricestovala z minulosti?

„Ako som už povedala, máme isté pravidlá a postupy. A ty si z Brownu neodišla s najlepšou povestou."

„Nevykopli ma z Kappy," nedala som sa. „Vykopli ma zo školy všeobecne."

Kaya na mňa neveriacky hľadela. „Ty si na to hrdá? Na to, že ňa vyhodili z jednej z najlepších škôl v krajine?"

„Nie som na to hrdá," precedila som cez zaťaté zuby. „Len vravím, že v zásade som stále členkou tohto sesterstva."

„Možno. To však neznamená, že máš právo bývať v tomto dome." Kaya si prekrížila ruky cez hrud' v bielom mohérovom svetri.

„Chápem." Zrkadlila som jej pózu.

Kaya zastala závistlivým pohľadom až na mojich čiernych semišových čizmách od Prady. Darovala mi ich starká za to, že ma prijali na Briarskú. Keď som ten balík včera večer otvorila, schuti som sa zasmiala. Nevie, či starká Celeste chápe, že idem na Briarskú len preto, lebo z predošlej školy ma vyrazili. Vlastne, stavím sa, že vie, no asi ju to netrápi. Starká si nedá ujsť žiadnu príležitosť na nákupy v Prade. Je to moja spriaznená duša.

„A to ste mi,“ pokračovala som emotívne, „nemohli povedať skôr, ako som sa pobalila a šoférovala sem až z Manhattanu?“

Bianca bola jediná, čo mala toľko slušnosti, aby sa tvárila previnilo. „Veľmi nás to mrzí, Summer. Ale ako vraví Kaya, národné vedenie nám dalo vedieť až dnes ráno, potom sme museli hlasovať a...“ mykla plecami. „Prepáč,“ znovu sa ospravedlnila.

„Takže ste hlasovali a rozhodli, že tu nesmiem bývať.“

„Áno,“ pritakala Kaya.

Pozrela som sa na ostatné dievčatá. „Hailey?“

„Halley,“ opravila ma chladne.

Bože, čo na tom záleží? Ako keby som si mohla pamätať ich mená. Veď sme sa práve zoznámili. „Halley.“ Pozrela som sa na ďalšie dievča. „Coral.“ A na posledné. Doriti. Jej meno som fakt netušila. „Laura?“

„Tawny,“ vyštekla.

Tesne vedľa. „Tawny,“ zopakovala som ospravedľujúco. „Ste si tým isté?“

Vyslúžila som si tri prikývnutia.

„Super. Tak vám ďakujem za mrhanie mojím časom.“ Vstala som, prehodila si vlasy cez plece a pomaly som si omotávala okolo krku červený kašmírový šál. Asi som to robila dosť okato, lebo Kaya vybuchla.

„Nebuď taká dramatická,“ prikázala mi nahnevane. „A netvár sa, že my sme na vine, že si podpálila svoj predchádzajúci dom. Prepáč, že nechceme bývať pod jednou strechou s *podpaľáčkou*.“

Vzkypela vo mne krv. „Ja som žiadny dom nepodpálila.“

„Sestra z Brownu tvrdí niečo iné.“ Zovrela pery. „O desať minút máme ďalšie stretnutie sesterstva, takže by si už mala ísť.“

„Ďalšie stretnutie? Pozrime sa, aké ste dnes zaneprázdnené!“

„Organizujeme novoročný charitatívny večierok, aby sme vyzbierali peniaze,“ vysvetlila Kaya škrobene.

Aha, moja chyba. „O akú charitu ide?“

„Och.“ Bianca vyzerala zahanbene. „Zbierame peniaze na rekonštrukciu svojho suterénu.“

Bože môj. Robia charitu sami sebe? „Tak by ste sa do toho mali pustiť.“ Uštipačne som sa usmiala, nenútene im zamávala a vypochovala z izby.

Na chodbe na mňa prvý raz zaútočili slzy.

Doriti s nimi. Nepotrebujem ani ich, ani to hlúpe sesterstvo.

„Summer, počkaj.“

Bianca ma zastavila pri vchodových dverách. Rýchlo som nahodila úsmev a potlačila slzy. Ešte to by mi chýbalo, aby ma videli plakať. Chvalabohu, že kufre som nechala v aute a vzala si len veľkú kabelku. Aspoň som teraz potupne neľahala za sebou aj všetku batožinu. Musela by som ísť na viackrát, pretože nikdy necestujem naľahko.

„Počúvaj,“ prihovorila sa mi Bianca tak potichu, že som ju sotva počula. „Máš veľké šťastie.“

Zdvihla som obočie. „Že som bezdomovkyňa? Jasný, som vám veľmi vďačná.“

Uškrnula sa. „Voláš sa Heywardová-Di Laurentisová. Ty nie si a ani nikdy nebudeš bezdomovkyňa.“

Zahanbene som sa usmiala. To som nemohla poprieť.

„Myslím to úplne vážne,“ zašepkala. „Určite by si tu nechcela bývať.“ Pohľadom mandľových očí zaletela k dverám. „Kaya je ako komando. Prezidentkou Kappy je len rok a už jej z toho preskakuje.“

„Všimla som si,“ konštatovala som sucho.

„Keby si videla, čo urobila Daphne! Tvárila sa, že ide o tú príhodu s alkoholom, no v skutočnosti na ňu žiarlila, lebo sa vyspala s jej exfrajerom Chrisom. Urobila všetko pre to, aby sa Daphne cítila mizerne. Raz, keď bola Daphne preč, Kaya ‚nechtiač‘,“ prstami naznačila úvodzovky, „darovala všetko jej oblečenie jednej prváčke, čo

robila zbierku. Daph zo sesterstva nakoniec odišla a odsťahovala sa odtiaľto."

Začínala som mať pocit, že otrava alkoholom bolo to najlepšie, čo sa Daphne Kettlemenovej mohlo stať, keď ju to dostalo z tohto pekla.

„To je jedno. Netrápi ma, či tu bývam alebo nie. Ako si povedala, budem v pohode," zhrnula som nonšalantne štýlom „nič na svete ma nerozhodí", ktorý som v posledných rokoch vyšperkovala do dokonalosti.

Je to môj ochranný štít. Tvárim sa, že môj život je ako krásny viktoriánsky dom, a dúfam, že nikto sa mu neprizrie a nevšímne si popukanú fasádu.

Nech som však bola pred Biancou akákoľvek presvedčivá, prival úzkosti, ktorý ma prepadol, len čo som si sadla do auta, som už nezastavila. Nedokázala som sa nadýchnuť a zrýchlil sa mi pulz, nevedela som triezvo premýšľať.

Čo si počnem?

Kam pôjdem?

Zhlboka som sa nadýchla. *To je v poriadku. Nič sa nedeje.* Znovu som sa nadýchla. Áno, niečo vymyslím. Vždy niečo vymyslím, no nie? Vždy niečo pokašlem a potom nájdem spôsob, ako to napraviť. Stačí sa len upokojiť a premýšľať.

Z mobilu sa ozvalo zvonenie „Cheap Thrills" od Sie. Chvalabohu.

Nestrácala som čas a okamžite zdvihla. „Ahoj," pozdravila som brata Deana, vďačná za rozptýlenie.

„Ahoj, Šušník. Dorazila si v poriadku?"

„Prečo by som nemala?"

„Ktovie. Možno si šla namiesto toho do Miami s nejakým nádejným raperom, ktorý stopoval na medzištátnej diaľnici – čo je podľa mňa recept na to, ako sa stať obeťou sériového vraha. Och, počkať! Veď ty si to už raz urobila."

„Preboha. Po prvé, Jasper sa chcel stať country spevákom, nie raperom. Po druhé, viezla som sa s ďalšími dvomi babami a šli sme do Daytona Beach, nie do Miami. A po tretie, ani sa ma nepokúsil

dotknúť, nieto, aby ma zavraždil." Vzdychna som si. „Začala si s ním Lacey a chytila od neho herpes."

Zavládlo podozrivé ticho.

„Dicky?" Tak som ho volala od mala. Neznášal to. „Si tam?"

„Rozmýšľam, v čom je tvoja verzia príbehu *aspoň o trošku* stráviteľnejšia než tá moja." Odrazu zakľal. „Nevyspal som sa s Lacey na tvojej narodeninovej párty k osemnástke?" Pauza. „Ten herpesový výlet musel byť ešte predtým. Dofrasa, Summer. Používam ochranu, ale mohla si ma varovať!"

„Nie, s Lacey si sa nevyspal. To bola Laney. S ,N'. Odvtedy sa s ňou nebavím."

„Ako to?"

„Lebo sa vyspala s mojím bratom, zatiaľ čo mala byť so mnou na mojej párty. To nie je v pohode."

„Pravda. Sebecká mrcha."

„Hej."

V slúchadle to z ničoho nič zahučalo – zmes vetra, áut a trúbenia. „Prepáč," povedal Dean. „Práve vychádzam z bytu. Už mi prišiel taxík."

„Kam ideš?"

„Po veci do pracovne. S Allie chodíme do Tribecy, no je to tam super, stojí to za tú cestu. Odporúčam."

Dean býval s frajerkou Allie vo West Village na Manhattane. Allie sa mi priznala, že pre ňu je to tam priveľmi snobské, no pre môjho brata je to skôr krok späť. Náš penthouse je v Upper East Side a tvoria ho tri vrchné poschodia hotela Heyward Plaza. Deanov nový domov sa nachádza blízko súkromnej školy, kde učí, a keďže Allie hrá hlavnú rolu v televíznej šou, ktorá sa natáča po celom Manhattane, obom toto miesto vyhovuje.

Musí to byť pekné. Bývať s frajerom.

„Už si sa zabývala v dome Kappy?"

„Nie tak celkom," priznala som.

„Pre Kristove rany, Summer. Čo si zasa vyviedla?"

Urazene mi padla sánka. Prečo si moja rodina myslí, že vždy som na vine ja?

„Nič som nevyviedla," odsekla som ostro. No od smútku som nakoniec zmiernila tón. „Nieko ako ja by vraj mohol poškodiť reputáciu sesterstva. Jedna ma nazvala podpaľačkou."

„Nuž," pripustil Dean netaktne. „Tak trochu ňou aj si."

„Doriti, Dicky. Bola to nehoda. Podpaľači to robia úmyselne."

„Tak si neúmyselná podpaľačka. Neúmyselná podpaľačka. Skvelý názov pre knihu."

„Úžasné. Tak ju bež napísať." Bolo mi jedno, ako sarkasticky to vyznelo. Len sťažka som ovládala hnev a nervy som mala v kýbli. „Proste ma vykopli a teraz musím prísť na to, kde budem tento semester bývať." Z ničoho nič mi v hrdle navrela guča, a keď som prehltnula, mimovoľne som zastonala.

„Je ti niečo?" opýtal sa Dean okamžite.

„Ani neviem." Sťažka som preglgla. „No... je to smiešne. Neviem, prečo som smutná. Tie baby boli hrozné. Určite by som s nimi nechcela bývať. Preboha, veď je Silvester a ony sú všetky doma! Namiesto párty organizujú nejakú finančnú zbierku! Nič pre mňa."

Slzy, ktoré som horko-ťažko zadržavala, sa mi predsa len vymkli spod kontroly. Keď sa mi po líkach skotúlali dve veľké kvapky, dakovala som Bohu, že ma Dean nevidí. Už to, že ma počul plakať, bolo naprd.

„Mrzí ma to, Šušník."

„To je fuk." Naštvané som si utrela slzy. „Nezáleží na tom. Nebudem plakať pre zopár protivných báb a preplnený dom. Nedovolím, aby ma to rozrušilo. Dopustila by Selena Gomezová, aby ju to rozrušilo? Určite nie."

Zavládlo zmätené ticho. „Selena Gomezová?"

„Áno." Vystrčila som bradu. „Je symbolom úrovne a nevinnosti. Je mojím vzorom. Osobnostne. V oblasti štýlu by som, samozrejme, chcela byť ako Coco Chanel, ale to sa mi nikdy nepodarí, pretože nikto nemôže byť ako Coco Chanel."

„Samozrejme.“ Odmlčal sa. „A Selenou Gomezovou z ktorej éry by si chcela byť? Z éry Justina Biebera alebo The Weeknda? Alebo Biebera číslo dva?“

Zamračila som sa do telefónu. „Žartuješ?“

„Prečo?“

„Ženu nedefinuje jej frajer, ale jej úspechy. A topánky.“

Pohľadom som sa pristavila na svojich nových čizmách od starkej Celeste. Aspoň pri topánkach sa mi úspech nevyhýbal.

V iných oblastiach... obchádzal ma širokým oblúkom.

„Asi poprosím otca, aby zavolał niekomu zo školy, či nie je na intráku voľné miesto.“ Znovu som sa cítila hrozne. „Aj keď to je posledné, čo by som chcela urobiť. Už sa za mňa musel prihovárať, aby ma vôbec dostal na Briarskú.“

Nerada by som bývala na intráku, keby bola iná možnosť. Deliť sa o kúpeľňu s kopou dievčat je pre mňa najhoršia nočná mora. Zažila som to aj v dome Kappy na Browne, no samostatná izba mi tú traumú čiastočne vynahrádila. V polovici školského roku však samostatná izba na intráku už určite nebude.

Potichu som zavzdychala. „Čo mám robiť?“

Mám dvoch starších bratov a ani jeden z nich si nedá ujsť príležitosť doberať si ma alebo ma zahanbiť, no niekedy majú aj svetlé chvíľky a zľutujú sa nado mnou. „Ešte mu nevolaj,“ vyhlásil Dean mrzuto. „Uvidíme, či sa mi podarí niečo vybaviť.“

Zvraštila som čelo. „Pochybujem, že s tým môžeš niečo urobiť.“

„Proste mu ešte nevolaj. Mám nápad.“ V slúchadle zapíšťali brzdy. „Sekundu. Vďaka, kámo. Jazda na jednotku.“ Zabuchli sa dvere. „Summer, aj tak dnes ideš spať do mesta, však?“

„Neplánovala som to,“ priznala som, „ale inú možnosť asi nemám. Nájdem si v Bostone hotel, kým sa situácia s bývaním nevyrieši.“

„Nemyslím do Bostonu. Ale do New Yorku. Semester sa aj tak začne až o pár týždňov. Myslel som si, že dovtedy budeš v našom penthouse.“

„Nie, chcela som sa vybalíť a trochu sa zabývať.“

„Tak s tým sa nateraz rozlúč. Aj tak je Silvester, môžeš prísť a osláviť ho so mnou a s Allie. Príde aj pár mojich bývalých spoluhráčov.“

„Kto napríklad?“ opýtala som sa zvedavo.

„Garrett má v meste zápas, takže tu bude určite. A príde aj terajšia briarská zostava. Niektorých poznáš – Mike Hollis, Hunter Davenport. Vlastne Hunter chodil na Roselawn, myslím, že bol o ročník nižšie než ty. Pierra a Corsena asi nepoznáš. Fitzy...“

Zastavilo sa mi srdce.

„Fitzyho si pamätám,“ povedala som tak nenútene, ako som len dokázala – a, samozrejme, nebolo to ani trochu nenútené. Sama som počula tú radosť vo svojom hlase.

Ale kto by sa mi čudoval, nie? Fitzy, čo je skratka pre Colina Fitzgeralda, je hotový JEDNOROŽEC. Vysoký, sexi, potetovaný, hokejový jednorozec, na ktorého si možno tak trochu brúsím zuby.

Okej, priznávam.

Nielen trochu.

Je taký... očarujúci. A zároveň nedosiahnuteľný. Deanovi kamoši z hokeja sa zvyčajne okolo mňa motajú, keď sa so mnou zoznámia, no Fitz nie. Prvý raz sme sa stretli minulý rok, keď som navštívila Deana na univerzite, a ten chalan sa na mňa ani nepozrel. Keď som ho videla druhý raz na narodeninovej párty Deanovho kamoša Logana, prehodil so mnou asi desať slov – a som si celkom istá, že väčšina z nich bola *ahoj, ako sa máš a maj sa*.

Štve ma. Niežeby som očakávala, že každý chlap mi padne k nohám, ale viem, že ho priťahujem. Všimla som si, ako mu zahoreli oči, keď sa na mňa pozrel. *Ako fakla*.

Otec často opakuje najmä toto: Vnímanie a realita sú dve odlišné veci. Pravda je zvyčajne niekde uprostred. Raz sa o tom zmienil v záverečnej reči v prípade vraždy a teraz to v kuse opakuje aj v situáciách, keď sa to vôbec nehodí.

Ak pravda leží niekde medzi jeho zrejmom ľahostajnosťou (neznáša ma) a jeho ohnivým pohľadom (túži po mne), tak... niekde medzi tým je fakt, že ma vníma ako kamarátku?

Našpúlila som pery.

Nie. To nie. Odmietam sa zmieriť so statusom kamarátky ešte predtým, ako po ňom vyštartujem.

„Bude zábava,“ pokračoval Dean. „Okrem toho sme spolu na Silvestra neboli už roky. Takže pekne napochoduj do New Yorku a napíš mi, keď dorazíš. Už som v čistiarni. Musím ísť. Lúbim ňa.“

Keď zavesil, usmievala som sa tak doširoka, až bolo ťažké uveriť, že ešte pred piatimi minútami som plakala. Dean bol občas poriadny trň v päte, no je to môj veľký brat. Stojí pri mne, keď ho potrebujem, a na tom predsa záleží najviac.

A – chvalabohu! – môžem ísť na párty. Po takomto nanič dni nie je nič lepšie než párty. Potrebujem to ako soľ.

Skontrolovala som čas. Jedna poobede.

Rýchlo som v duchu počítala. Briarská je od Bostonu vzdialená asi hodinu. Odtiaľ tri a pol až štyri hodiny do Manhattanu. Do mesta teda dorazím až večer, takže mi neostane veľa času na úpravu zovňajška. No ak sa mám večer stretnúť so svojím jednorožcom, musím vyzerať skvele od hlavy po päty.

Ten chalan bude v šoku.

2

Fitz

„Tancovať?“

Na jazyk sa mi tíslo slovo nie. A zároveň som chcel povedať áno.

Volal som to „Summer dilemma“ – frustrujúce, protichodné reakcie, ktoré vo mne táto zelenooká blondiata bohyňa vyvolávala.

Ani za nič a jasné, že hej.

Vyzliecť ju donaha. Utekať od nej čo najďalej.

„Vďaka, ale ja nerád tancujem.“ Neklamal som. Tieto smiešne pohyby neznášam.

Okrem toho, keď išlo o Summer Di Laurentisovú, vždy vyhralo nutkanie utiecť.

„S tebou nie je žiadna zábava, Fitzy,“ odfrkla. Pohľadom som jej zastal na perách. Plných, ružových, lesklých perách s maličkým znamienkom nad ľavým kútikom.

Extrémne sexi pery.

Vlastne všetko na Summer bolo sexi. Bez debaty bola najsexi dievčaťom v bare a každý chalan v dosahu na mňa buď hľadel so závisťou, alebo sa mračil, že som s ňou.

Teda, niežeby som s ňou bol. Neboli sme spolu. Len som stál vedľa nej. Vo vzdialenosti asi pol metra a Summer sa ju snažila ešte zmenšiť tým, že sa ku mne nahla.

No na jej obranu musím povedať, že cez elektronickú hudbu mi musela doslova kričať do ucha, aby som niečo počul. Tento typ hudby

neznášam, rovnako ako bary s tanečnými parketmi a ohlušujúcimi decibelmi. Načo tá hra so slovčkami? Proste nazvite svoju prevádzku nočný klub, ak chcete, aby ním bol. Majiteľ Gunner's Pub mal tento podnik nazvať Gunner's Club. Tak by som sa mohol zvrtnúť na päte hneď, ako by som zbadal ten nápis, a ušetril by som si ten nápor na bubienky.

V duchu som nadával na kamošov, že ma na Silvestra dotiahli do New Yorku. Radšej by som bol doma, dal si dve pivká a pozeral v telke odpočítavanie na Times Square. Áno, taký suchár som.

„Varovali ma, že si mrzút, ale doteraz som tomu neverila.“

„Kto?“ opýtal som sa zvedavo. „Moment. Nie som mrzút.“

„Hm, máš pravdu – je to dosť zastaraný výraz. Čo povieš na dudroš?“

„Nie, vďaka.“

„Tak kazič zábavy? Je to lepšie?“ tvárila sa ako úplné neviniatko.

„Vážne, Fitz, čo máš proti zábave?“

Mimovoľne som sa usmial. „Vôbec nič.“

„Dobre teda. Tak čo máš proti mne?“ nedala sa. „Pretože utečieš, vždy keď sa snažím o rozhovor s tebou.“

Úsmev mi ochabol. Vôbec ma neprekvapovalo, že ma takto konfrontuje na verejnosti. Stretli sme sa len dvakrát, no stihol som pochopiť, že Summer má drámu rada.

Zato ja ju neznášam.

„Ani proti tebe nič nemám.“ Mykol som plecóm a odtiahol sa od baru, pripravený na to, z čoho ma práve obvinila – utiecť.

V jej očiach, veľkých zelených očiach, rovnakých, aké má jej starší brat Dean, sa mihlo zúfalstvo. A Dean bol aj dôvodom, prečo som sa tak krotil. Je to môj dobrý kamarát. Nemôžem byť k jeho sestre zlý z dvoch dôvodov. Po prvé, z rešpektu pred ním, a po druhé, z obavy o svoje bezpečie. Na ľade som bol svedkom nejednej jeho bitky. Má fakt silný pravý hák.

„Myslím to vážne,“ odvetil som drsne. „Sme v pohode.“

„Čože? Tú druhú časť som nepočula,“ prekrikovala hlasnú hudbu.

Priklonil som sa k jej uchu. Prekvapilo ma, že sa k nej nemusím až tak skláňať. Bola vyššia než priemerné baby, merala možno meter osemdesiat, a keďže ja mám meter deväťdesiat a som zvyknutý týčiť sa nad ženami ako obor, bol to celkom fajn pocit.

„Vravím, že sme v pohode,“ zopakoval som, no asi som neodhadol vzdialenosť medzi mojimi perami a jej uchom. Dotkli sme sa a okamžite som zacítil, ako sa zachvela.

Ja som sa zachvel tiež, uvedomil som si, že jej pery sú iba o kúsok ďalej. Voňala ako nebo. Dokonalou kombináciou kvetov, jazmínu a vanilky a... žeby santalového dreva? Omamná vôňa. A to nehorvím o jej šatách. Biele, bez ramienok a prekliato krátke, sotva jej zakrývali stehná.

Bože, pomôž mi.

Rýchlo som sa odtiahol, aby som neurobil nejakú hlúposť. Napríklad ju pobozkal. Tak som si radšej poriadne odpil piva. Ibaže si vybralo nesprávnu cestu a rozkašľal som sa ako tuberák.

Skvelý ľah.

„Je ti niečo?“

Keď som konečne dokašľal, všimol som si, ako na mňa upiera tie veľké zelené oči. Pery zvlnila do diabolského úškrnu. Veľmi dobre vedela, čo ma tak znervóznilo.

„Je mi fajn,“ zaškrečal som vo chvíli, keď sa traja podgurážení chalani začali tlačíť k baru a vrazili do Summer.

Zapotácala sa a o pár sekúnd mi tá krásna, voňavá žena pristála v náručí.

Zasmiala sa a chytila ma za ruku. „Poďme, vypadnime odtiaľto, kým nedôjde k zraneniu.“

Netuším prečo, no dovolil som jej viesť ma.

Zastali sme pri vysokom stolíku pri zábradlí, ktoré oddeľovalo bar od nevelkého tanečného parketu. Stačil mi jediný pohľad a vedel som, že väčšina mojich kamošov je už na šrot.

Mike Hollis, môj spolubývajúci, sa škeril na rozkošnú brunetku, ktorej bol totálne ukradnutý. On trval na tom, že nezostaneme

v Bostone a budeme sa trepať až do Brooklynu. Chcel stráviť Silvester so starším bratom Brodym, ktorý zmizol, len čo sme sa objavili. To dievča bolo asi Hollisovou cenou útechy za to, že sa naňho vykašľal vlastný brat.

Náš ďalší spolubývajúci, Hunter tancoval s tromi babami. Áno, s tromi. Všetky mu olizovali tvár a jedna určite mala ruky v jeho nohaviciach. Hunter si to, samozrejme, náležite užíval.

Poriadna zmena za rok. Minulú sezónu ho pozornosť žien ešte privádzala do rozpakov, vravel, že sa cíti špinavo. A teraz vyzeral, že mu vôbec neprekáža využívať všetky výhody, ktoré prináša status hokejistu na Briarskej. A tých výhod je neúrekom.

Povedzme si to otvorene – športovci sú najžiaducejší chalani na väčšine vysokých škôl. Na futbalovej škole je vysoká šanca, že rad pipiek priam prosíka, aby mohli vyfajčiť rozohrávača. Na basketbalovej? Pred turnajom sa skupinky pipiek zdvoj- až strojnásobia. A na Briarskej, ktorej hokejový tím má vo vrecku niekoľko výhier Frozen Four a pýši sa najväčším počtom odvysielaných zápasov v krajine? Hokejisti sú bohovia.

Okrem mňa. Síce hrám hokej a som v ňom aj dobrý, no slová „boh“, „frajer“ a „superstar“ ma nevystihujú. Niekde hlboko vo mne drieme šprt. Šprt, ktorý sa tvári ako boh.

„Hunterovi ide karta.“ Summer si prezerala Hunterove spoločníčky.

Dídžej zmenil repertoár z elektronickej hudby na hity z top 40. A, chvalabohu, znížil aj hlasitosť, asi preto, lebo sa blížilo odpočítavanie. Len tridsať minút a môžem vypadnúť.

„To hej,“ súhlasil som.

„Som ohromená.“

„Fakt?“

„Ozaj. Chalani z Greenwichu sú vždy takí prudérni.“

Ktovie, odkiaľ vie, že Hunter je z Connecticutu. Nezdalo sa mi, že by si v ten večer vymenili viac než pár slov. Možno jej to povedal Dean. A možno...

A možno ma vôbec netrápi, odkiaľ to vie, pretože, keby ma to trápilo, ten čudný ostrý pocit v hrudi by bola žiarlivosť. A to by bolo, samozrejme, neprijateľné.

Summer znovu prebehla pohľadom dav a zbledla. „Bože môj. Fuj.“ Priložila si dlane k ústam a zakričala: „Dicky, vyťahni jej ten jazyk z úst!“

Rozosmial som sa. Dean ju isto nemohol počuť, no pravdepodobne mal v ušiach nejaký súrodenecký radar, pretože sa okamžite odtiahol od svojej frajerky, otočil hlavu naším smerom, a keď zbadal Summer, ukázal jej prostredník.

Ona mu na revanš poslala vzdušný bozk.

„Teší ma, že som jedináčik,“ poznamenal som.

Zaškerila sa na mňa. „Ale choď, vieš, o čo všetko prichádzaš? Týranie brata je jedna z mojich najobľúbenejších činností.“

„Všimol som si.“ Deana volala Dicky, detskou prezývkou, s ktorou by iný skoncoval už pred rokmi.

Dean ju však zasa prezýval Šušník, takže si vlastne boli kvit.

„Dnes si zvlášť zaslúži týranie. Nemôžem uveriť, že sme na párty v Brooklyne,“ zašomrala. „Keď povedal, že pôjdeme silvestrovať do mesta, predpokladala som, že myslí Manhattan – a potom ma s Allie dotiahli do tohto hrozného Brooklynu. Cítim sa oklamaná.“

Zachechtal som sa. „Čo je na Brooklyne zlé? Niekde tu býva Allin otec, nie?“

Summer prikývla. „Zajtra idú k nemu na návštevu. A odpoveď na prvú otázku? Kedysi bol v pohode, no potom ho obsadili hipsteri.“

„Hipsteri ešte existujú? Myslel som si, že ten nezmysel sa už skončil.“

„Kdeže. A nech ťa nikto nepresvedčí o opak.“ Okato sa striasla. „Sú všade.“

Vyslovila to, akoby roznášali nejakú odpornú, neliečiteľnú chorobu. No zdalo sa, že má pravdu – prezrel som si dav a odhalil som na mnohých chlapoch nemoderné oblečenie, nemožne úzke džínsy, retro doplnky v kombinácii s nablýskanou novou technikou a veľa, fakt veľa brád.

Pošúchal som sa po tej svojej a napadlo mi, či aj zo mňa robí hipster. Nosil som ju celú zimu, hlavne preto, lebo dobre chráni pred nepriaznivým počasím. Minulý týždeň nás potrápil najhorší severák, aký som kedy zažil. Skoro mi zmrzli gule.

„Sú to takí..." hľadala správne slovo. „Idioti."

Musel som sa zasmiať. „Nie všetci."

„Väčšina," trvala na svojom. „Všimni si napríklad tú babu. Tú s vrkočmi a ofinou. Má na sebe sveter Prada za tisíc dolárov a pod ním päťdolarové tielko, ktoré pravdepodobne dostala od Armády spásy. A tie divné topánky so strapcami, aké predávajú na čínskych trhoch. Je to totálna podvodníčka."

Zvraštil som obočie. „Ako vieš, že ten sveter stál tisíčku?"

„Lebo mám rovnaký, len sivý. Okrem toho Pradu rozoznám aj z diaľky."

O tom som nepochyboval. Určite ju navliekli do značkových dupáčiek, len čo vykukla z maternice. Summer a Dean sú z nechutne bohatej rodiny. Ich rodičia sú úspešní právnici, prachatí však boli ešte predtým, než sa preslávili, takže teraz tvoria megabohatú superdvojicu, ktorá by si pravdepodobne mohla kúpiť aj malú krajinu a z účtu by im asi ani nebudlo. Párkrát som bol v ich penthouse na Manhatane a doteraz neverím tomu, čo som tam videl. A k tomu majú sídlo v Greenwichi, plážový dom a kopu iných nehnuteľností po celom svete.

Ja si sotva môžem dovoliť zaplatiť nájom za dom, kde bývam s ďalšími dvomi chalanmi. Keď sa nám konečne podarí nájsť štvrtého spolubývajúceho, môj podiel na nájomnom trochu klesne.

Nebudem klamať – predstava, že Summer žije v penthouse a v šatníku má oblečenie hodné tisícov dolárov, ma trochu znervózňovala.

„Hipsteri sú proste nahovno, Fitzy. Nie, ďakujem. Radšej by som... Ó! Túto pesničku od Beyoncé zbožňujem! V júni som bola na jej koncerte v The Garden a mala som lístky do zákulisia. To bola bomba."

Toto dievča trpí silným ADHD, veru hej.

V duchu som sa bavil na tom, ako rýchlo vypustila Summer z hlavy tú smrteľne vážnu debatu o hipsteroch a už mykala hlavou v rytme tónov Beyoncé. Blond chvost jej divoko nadskakoval.

„Fakt nechceš tancovať?“ prosíkala.

„Fakt.“

„Si hrozný. Hneď som späť.“

Mrkol som a už jej nebolo, znovu som mrkol a stála na parkete. Rozhadzovala rukami, chvost jej svišľal vo vzduchu, bokmi rytmicky pohojďavala.

Zďaleka som nebol jediný, kto ju pozoroval. Na krásne dievča v bielych šatách sa okamžite uprelo more žiadostivých pohľadov. No Summer si ich buď nevšimla, alebo jej to bolo jedno. Tancovala sama bez akéhokoľvek ostychu. To dievča sa cítilo vo svojej koži úplne pohodlne.

„Kriste,“ zavrčal Hunter Davenport, keď podišiel k nášmu stolu. Rovnako ako väčšina mužov v bare, aj on žiadostivo zíal na Summer.

„Tie pohyby z roztlieskavania ešte nezabudla.“ Hodil na ňu ešte jeden uznanlivý pohľad, až potom si všimol, že naňho nechápavo pozerám, preto dodal: „Na strednej bola roztlieskavačka. A chodila aj do tanečnej.“

Kedy sa s ním Summer stihla rozprávať o takýchto veciach?

Nepríjemný pocit sa objavil znovu, tentoraz v podobe zimomriavok na chrbte.

Nebola to však žiarlivosť.

„Tak roztlieskavačka a tanečnica?“ zopakoval som nenútené. „To ti vravela ona?“

„Chodili sme na rovnakú strednú,“ vysvetlil.

„Ale hovno.“

„Vážne. Bol som o ročník nižšie, ale ver mi, každý hetero chalan s funkčným vtákom poznal pohyby roztlieskavačky Summer Di Laurentisovej.“

O tom som nepochyboval.

Potľapkal ma po pleci. „Idem na véčko a pôjdem si po ďalší drink. Chceš niečo?“